

Skattelettelse paa en Fjerdedel. Jeg finder, det er et fornuftigt Princip at opmuntre Selskaberne til at lægge hen i Stedet for at dele deres Fortjeneste ud som Udbytte, og jeg har derfor ment det rigtigt at give en lidt stærkere Opmuntring og foreslaar, at Skatten paa de Beløb, der henlægges, kan nedsættes med en Trediedel. Til Gengæld foreslaas det, at saadanne Henlæggelser ikke senere kan uddeles som Udbytte uden at medregnes fuldt ud til Indkomst. I den nugældende Lov medregnes saadanne Beløb kun delvis til Indtægten, hvis de senere uddeles, og det forekommer mig, at man derved muliggør en uheldig Spekulation fra Selskabernes Side ved Overførelse af Henlæggelserne fra Fondene til Uddeling af Udbytte. Hvis man vil fremme Henlæggelserne, mener jeg, man skal give Selskaberne saa stor en Skattelettelse for Henlæggelserne, som man finder rimelig, men man skal ikke muliggøre det senere at udbetale med Skattelettelse det saaledes henlagte Beløb.

For Selskabsbeskatningens Vedkommende foreslaas det endvidere, at Selskaber uden indbetalt Aktie- eller Andelskapital, Brugsforeninger, Forsikringsforeninger og lignende, for hvilke der i øvrigt er særlige Bestemmelser i Loven med Hensyn til Beskatningen, fremtidig, naar de beskattes, ikke skal beskattes efter Selskabsskalaen, men efter Personskalaen, dog ikke under 7 pCt. Denne Ændring betyder en Lettelse for disse Selskaber, som paa Grund af en ringe indbetalt eller maaske slet ingen indbetalt Aktie- eller Andelskapital kommer til at svare særlig høj Skat efter Selskabsskatteskalaens almindelige Regler. Det foreslaas altsaa nu, at man skal se paa et saadant Selskab, som man ser paa en privat Person, og spørge: hvor stor har Indtægten været? og derefter beskatte denne efter Personskalaen. Dog skal Indtægten mindst beskattes med 7 pCt., det er den laveste Sats for Selskabsskalaen, og man mener ikke, der er Grund til at bringe Skatten under denne, den laveste Sats. Det, der er Grund til, er at beskytte disse Selskaber mod at komme op paa de ekstra høje Satser i Selskabsskalaen, som slet ikke svarer til disse Foreningers og Institutioners virkelige Forhold.

Det foreslaas dernæst, at Aktieselskaber med en Aktiekapital af ikke over 25 000 Kr., og som har Bestemmelser om Udbyttebegrænsning, saaledes at der ikke kan udbetales mere end 4 pCt. i Udbytte, ikke beskattes højere end med 10 pCt.; de skal altsaa heller ikke komme op paa

de højere Satser efter Selskabsskalaen. Saadanne Selskaber, som har Udbyttebegrænsning, er jo ikke oprettet for at give Udbytte, men for at drive de paagældende Virksomheder, og de har efter den nugældende Skattelovgivning været ekstraordinært haardt behandlet. Det er altsaa en Lettelse for saadanne Selskaber, som jeg tror, disse Selskaber vil føle sig tilfredse med, men som jeg ogsaa mener, de har Krav paa.

Endelig foreslaas det, at af den Indtægt, som Selskaber har af Virksomhed i Udlandet, skal Halvdelen beskattes, medens det nu er saadan, at intet af denne Indtægt beskattes. Det forekommer mig, at der er rimelig Grund til at forandre den nuværende Bestemmelse om fuld Fritagelse, idet man jo ikke ved, hvorledes saadanne Indtægter behandles i Udlandet. Det er slet ikke sikkert, at der vilde finde nogen Dobbeltbeskatning Sted, selv om hele Indtægten blev beskattet her i Landet. Men da jo saadanne Tilfælde er noget vanskelige at bedømme, har jeg ment, man kunde gaa den Mellemvej at beskatte Halvdelen af den Indtægt, der haves fra Udlandet.

Dette er de Ændringer, der foreslaas med Hensyn til Skatteskalaerne for Personer og Selskaber.

Der foreslaas dernæst nogle Ændringer i Fradragsreglerne. Det er nu saaledes, at der gives Fradrag dels af almindelig Art, dels Børnefradrag, og som Helhed gaar de foreslaaede Ændringer ud paa at forhøje Familiefradraget noget, dog saaledes, at der lægges størst Vægt paa Børnefradraget. Det foreslaas, at Familieforsørgere faar et almindeligt Fradrag paa 1 200 Kr. i København og paa Frederiksberg, 1 000 Kr. i Købstæderne og 800 Kr. i Landkommunerne. Disse Beløb er lidt lavere end de nuværende Fradragsbeløb, men til Gengæld forøges Børnefradraget meget betydeligt, idet det sættes op til at være 600 Kr. i København, 500 Kr. i Provinsbyerne og 400 Kr. i Landkommunerne for hvert Barn. Det samlede Resultat af disse Ændringer i Fradragsreglerne medfører en Nedgang i Skatteindtægten, betyder altsaa større Fradrag. Men som jeg nævnte før, foregaar det paa den Maade, at det særlig bliver de Familier, der har Børn, som faar Lettelser. Jeg tror, at det er i Overensstemmelse med alle moderne Skatteprincipper, at man særlig søger at lette Skatten for de Familier, der har et større Antal Børn. Men ved de Fradragsregler, som her foreslaas, er der ikke foreskrevet noget om, at Fradragene skal ophøre ved en vis be-